

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה),
רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טלפון: 073-3924600 פקס: 03-5163093

המאשימה

– נ ג ד –

1. **בנימין נתניהו**
באמצעות עוה"ד בעז בן צור, דקלה סירקיס, כרמל
בן צור ואסנת גולדשמידט-שריר, מרח' הארבעה 28,
תל אביב;
טל': 03-7155000; פקס': 03-7155001
2. **שאול אלוביץ'**
באמצעות עוה"ד ז'ק חן ויהל דאר
מרח' וייצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;
טל': 03-6932077; פקס: 03-6932082
3. **איריס אלוביץ'**
באמצעות עוה"ד מיכל רוזן-עוזר ונעה פירר
מרח' וייצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;
טל': 03-6932077; פקס: 03-6932082

הנאשמים

תגובת המאשימה לבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 2.6.21 מגישה המאשימה את תגובתה לבקשה החדשה של הנאשמים 1-3 לקבל חומרים נוספים כ"חומר חקירה" (להלן: "**הבקשה**"). בפתח הדברים תפרט המאשימה את עמדתה ביחס לכל אחד מהסעדים המבוקשים בבקשה.

א. אשר לרשימת כל אנשי הקשר של העד אילן ישועה (להלן: ישועה) בכל הטלפונים שלו (סעיף א לבקשה) – המאשימה מתנגדת לבקשה זו, בהיותה בקשה גורפת, בלתי מידתית, הפוגעת בזכויותיו של העד לפרטיות מעבר לנדרש, ואף יש בה פוטנציאל לפגיעה בפרטיותם של צדדים שלישיים. המאשימה תבהיר כי רשימה של אנשי קשר רלוונטיים תעלה ממילא באמצעות מימוש הצעתה של המאשימה בסעיף ב. להלן.

ב. אשר לבקשה לקבל את כל ההתכתבויות והשיחות שניהל ישועה עם גורמים פוליטיים, דוברים, אנשי עסקים, גורמי פרסום, גורמי תקשורת, גורמים מרשויות האכיפה – **הכל בקשר למעורבותו בסיקור, בתוכן ובעריכה באתר וואלה** (סעיף ב לבקשה) – המאשימה מסכימה לבקשה זו, ככל שהפקת החומר המבוקש תיערך באופן הבא: רשויות החקירה תערוכנה חיפושים מושכלים נוספים על אלו שנערכו זה מכבר בכל המדיה הדיגיטלית שנתפסה מידי ישועה; כך, בהתאם לאפשרויות חיפוש ולמילות חיפוש העשויות להניב תוצאות רלוונטיות לטענות ההגנה, שהועלו ביחס למעורבותו של ישועה בהיענות לדרישות של גורמים שונים ביחס לסיקור, תוכן ועריכה של האתר. המאשימה אף מציעה

כי גם לנאשמים תינתן אפשרות להציע אפשרויות חיפוש. תוצרים רלוונטיים של חיפושים אלה – יועברו לעיון הנאשמים.

הצעה זו מספקת, לגישת המאשימה, מענה נאות לבקשת הנאשמים, ופוסעת בתלם פסיקתו של בית המשפט העליון בעניין דומה - עניין **אולמרט** [בש"פ 7289/14 **מדינת ישראל נ' אהוד אולמרט** (2.11.14)].

ג. אשר לבקשה לקבל "פירוט של כל המצוי במדיה המגנטית של העד ואצל עדים אחרים, ולהחיל החלטה זו על כל עדי התביעה" – סוגיה זו כבר נדונה והוכרעה בבש"פ 9287/20, 9307/20, 23/21 **אלוביץ ואח' נ' מדינת ישראל** (14.1.21). בהחלטה זו, בית המשפט העליון דחה בקשות **גורפות** של הנאשמים לקבל אפיונים נוספים למדיה הדיגיטלית שהועברה אליהם (ראו פסקאות 52-54 להחלטה), וקבע כי ההגנה יכולה לפנות בבקשות ממוקדות:

"בנסיבות העניין, מקובלת עליי טענת באי כוח המשיבה כי יש להסתפק במזכרים שהועברו לידי העוררים 1-3 המתעדים את החיפושים השונים אשר נערכו במדיה הדיגיטלית אשר נתפסה בהליך דנן. זאת, בכפוף לכך שכפי שהצהירו באי כוח המשיבה, תינתן לעוררים האפשרות לפנות בבקשות ממוקדות לאפיון נוסף של החומר המצוי על גבי המדיה הדיגיטלית אשר נתפסה." [פסקה 54 לבש"פ 9287/20, 9307/20, 23/21 **אלוביץ ואח' נ' מדינת ישראל** (14.1.21)]

בסוגיה זו, קיימת, אפוא, הכרעה סופית וחלוטה של בית המשפט העליון. עם זאת, רואה המאשימה את הבקשה שלפנינו גם כבקשה ממוקדת לעניין המדיה הדיגיטלית של ישועה; בהתאם לכך, תורה המאשימה לרשויות החקירה להוציא את האפיון הראשוני של כל אחד ממכשירי המדיה הדיגיטלית של העד שנתפסו ולמסור לידי הנאשמים.

נימוקי התגובה:

1. המאשימה תשוב ותזכיר כי ההכרעה מהו "חומר חקירה" בהתאם לסעיף 74 לחסד"פ אינה פעולה פשוטה, בינארית, למעט כאשר מדובר בחומר שהוא בליבת האישום. אכן, חומר המצוי בליבת האישום נגד הנאשם יסווג לעולם כ"חומר חקירה" ויימסר לידי הנאשם. עם זאת, ככל שהחומר המבוקש מתרחק מן הליבה – בה במידה עשוי להתחזק כוחם של אינטרסים נוגדים, כדי לשלול את מסירת החומר. כך, כנוסחת האיזון שקבע בית המשפט העליון בעניין **התצ"ר** [בג"ץ 620/02 **התובע הצבאי הראשי נ' בית הדין הצבאי לערעורים** (29.5.03)]. מושג הרלוונטיות שבאמצעותו מוכרעת הסוגיה הוא אפוא מושג מידתי.

2. מידתיות מושג הרלוונטיות והשפעתה על ההכרעה המאזנת בין האינטרסים המתנגשים ניכרות במיוחד בחומר המתבקש מתוך מדיה דיגיטלית. ודוק, הדרך הפשוטה ביותר לרשויות האכיפה היא למסור לידי הנאשם את כל חומרי המדיה הדיגיטלית שנתפסו והועתקו על ידיהן לצורך החקירה. דרך זו היתה פוטרת אותן מן החשש הקיים שהן "פספסו" חומר רלוונטי כלשהו שעשוי לסייע בידי ההגנה. דא עקא, שדרך קלה ופשוטה

זו אינה עולה בקנה אחד עם הנחיות הפסיקה, בשל פגיעתה הבלתי מידתית בזכויותיו של המחזיק באותה המדיה הדיגיטלית, כמו גם בזכויותיהם של צדדים שלישיים שענייניהם כלולים באותה המדיה. אין תמה אפוא, שדרך קלה ופשוטה זו נדחתה לחלוטין, זה מכבר, בפסיקתו של בית המשפט העליון.

3. יתר על כן, בפסיקה המנחה בעניין חומר חקירה מתוך מדיה דיגיטלית – בש"פ 6071 מדינת ישראל נ' פישר (27.8.17) – הביא בית המשפט בחשבונו שהעברת חומר רלוונטי מתוך מדיה דיגיטלית אינה יכולה להיות "מושלמת". מחד גיסא, כאמור, אין להעביר את כל החומר "as is"; מצד שני, אין לחייב את הרשויות לעבור בעצמן על כל פרטי החומר, בשל הכמויות הבלתי נדלות שלו. בנסיבות אלה עצמן הורה בית המשפט העליון על מתווה שלפיו, לאחר החיפוש המושכל והמתועד שנעשה בידי רשויות האכיפה, רשאי הנאשם להציע אפשרויות חיפוש מושכל מצדו, בתנאי שאלה תעמודנה במבחן הסבירות:

" בשלב זה תיפתח בפני ההגנה אפשרות לבקש חיפוש מושכל בחומר הדיגיטלי. ההגנה תוכל להציע אפשרויות חיפוש מטעמה, ובלבד שאפשרויות אלה יהיו סבירות ועומדות במבחן ההיגיון וסבירות המשאבים. ודוק: גם מילות מפתח או תקופות חיפוש אינן תרופות פלא בכל סיטואציה, למשל, כאשר מדובר במילת מפתח או תקופת חיפוש שמובילה למספר רב מאוד של קבצים. עשרות או מאות מילות חיפוש, או מילת חיפוש שעשויה להעלות מספר רב של תשובות יסכלו אפשרות זו. בקשה גורפת או מוגזמת של ההגנה לגבי התוצרים הדיגיטליים, עלולה להעלות חשש למסע דיג לא בכינרת הקטנה אלא באוקיינוס הגדול. ודוק: הפתרון המוצע אינו מושלם מבחינת ההגנה. אכן יש סיכון כי חיפוש באמצעות מילות מפתח או חתכים אחרים "ישאיר פצועים בשטח", כמטבע הלשון בו השתמשו המשיבים, אך בכך אין כל רבותא. כל מסע דיג עשוי להסתיים בציד לווייתן, אך למרות זאת, ההלכה אינה מתירה מסע דיג: "[...] הגם שאין לשלול באופן מוחלט את האפשרות שההגנה תמצא ביתרת החומר שהועתק דבר מה שיש בו כדי לשרתה, משמדובר באפשרות ערטילאית שאינה נראית לעין [...]". (השופט פוגלמן בבש"פ 7585/14 שטרם נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (18.11.2014). אציין כי גם שם היה מדובר בבקשה לעיון בתוצרי טלפון נייד. כן ראו עניין שיינר, פסקה 11). (פסקה 31 להחלטה. ההדגשות הוספו.)

זהו הפתרון שקבע בית המשפט העליון לצורך חיפוש אופטימלי במדיה דיגיטלית – אופטימלי, אך לא מושלם.

4. בכך אף דחה בית המשפט מתווה אחר, שבו נקט בית המשפט המחוזי בירושלים בעניין פישר - הוא מתווה החיפוש השלילי; דהיינו, הוצאת כל החומר שאין למסור (בשל חיסיון או פגיעה עודפת בפרטיות) ומסירת כל יתרת החומר לידי הנאשם. בית המשפט קבע בעניין זה:

"אני מתקשה גם לקבל כמתווה עקרוני את דרך המיון שנקבעה בהחלטה השניה, ולפיה, החיפוש המושכל ייעשה על דרך השלילה, דהיינו, מילות החיפוש יסננו את החומר שאין למסור להגנה בשל בעיות של חסיון או פרטיות. דרך זו אינה שקולה לדרך ההפוכה של מילות חיפוש "חיוביות". חיפוש על דרך השלילה סותר את העקרון של עיון בחומר שהוא רלוונטי לאישום בלבד. יש הבדל עצום אם ברירת המחדל היא לחשוף את כל החומר למעט חומר שאותר על פי מילות חיפוש מסוימות, לעומת ברירת

המחדל שלא להעביר חומר למעט חומר שאותר על פי מילות חיפוש מסוימות. החיפוש "החיובי" ממוקד בשמות, זמנים והקשרים ספציפיים, בעוד שלעיתים קרובות לא ניתן לצפות מראש מה טיב החומרים הרגישים שיימצאו במחשב או מכשיר נייד, ולפיכך חיפוש אחריהם מטבעו אינו מושכל." (שם, פסקה 29. ההדגשה הוספה).

5. והנה, בענייננו, בשלב העלאת הטענות בעניין "חומר חקירה", ובעת שהתבקשו בקשות גורפות הנוגעות למדיות דיגיטליות של העד ישועה ושל מעורבים אחרים, שבה התביעה והציעה לנאשמים לפנות אליה בהצעות לחיפוש מושכלים בחומרי המדיה הדיגיטלית כדי לממש את החיפוש האופטימלי שקבע בית המשפט העליון. דא עקא, שאיש מן הנאשמים לא ניצל אפשרות זו – לא ביחס להתקני המדיה הדיגיטלית האחרים שנתפסו בתיק שלפנינו, ואף לא ביחס להתקני המדיה שנתפסו מידי ישועה. כך, למרות שבוודאי ניתן היה לפנות - לפני זמן רב וללא קשר לחומר שהועבר בטעות לעיון הנאשמים ואותר על ידם בסמוך לאחר תחילת החקירה הראשית של העד (כך לדברי ההגנה) - בהצעה לחפש ולברר, אם יש לעד התכתבויות עם עוד פוליטיקאים; אם יש לו התכתבויות עם פוליטיקאי מסוים; אם יש אליו פניות מאדם מסוים בתקופה מסוימת; וכיוצא"ב.

6. יתר על כן, בחומר שהועבר לידי הנאשמים זה מכבר קיימות אינדיקציות לא מעטות לקיומן של התכתבויות שכאלה. ודוק, בחומר החקירה קיימות ההתכתבויות שבהן מנחה ישועה את עורכי אתר וואלה ביחס לתוכנו של האתר. התכתבויות אלה עם עורכי האתר הופקו במלואן, נמסרו להגנה והוגשו על ידי המאשימה כראיה בבית המשפט. ההתכתבויות משקפות את ההתערבות של העד ישועה בתוכן האתר, וניתן ללמוד מהן על העדר כל פרופורציה בין היקף ההתערבות לטובת נאשם 1 לבין ההתערבות עבור כל גורם אחר. התכתבויות אלה מהוות אינדיקציה טובה גם לפניות של גורמים כאלה ואחרים אל ישועה, שכן מההתכתבויות עצמן עולה כי הוא פנה להתערב בתוכן האתר בעקבות פניות שקיבל.

7. בהתכתבויות אלה עצמן מוזכרות, לא אחת ולא שתיים, פניות של פוליטיקאי או של מאן-דהוא אחר, שפנו אל ישועה, ובעקבות פניות אלה פנה ישועה לעובדי האתר.

(א) כך למשל, בהודעה ששלח ישועה לעורך הראשי באתר וואלה, מר אבי אלקלעי (להלן: אלקלעי), ביום 20.11.15, נכתב:

” מהרצוג.
יקירי- מקווה שאתה בטוב. מחר בערב שעון ארהב יתקיים אירוע היסטורי באום לציון ארבעים שנה לנאום של אבא שלי על הציונות-גזענות בהשתתפות מזכל האום ומזכיר המדינה קרי שהתקשר אלי אישית כעת להודיע שהוא מגיע. האירוע מאורגן עם השגרירות שלנו באום ומעורר עניין רב. אבקש מאד שתשימו לב ותשלחו לשם כתב. זו צדקתה של המדינה. וחוצמזה תגובתך להארץ הייתה מעולה. דש”

בהתכתבות נוספת של העד ישועה עם אבי אלקלעי ועם העורכת מיכל קליין – התכתבות מיום 31.7.16, הוא מבקש לשפר את הסיקור לטובת מר הרצוג:

” אבי חזק בבקשה את הכותרת והמשנה של הרצוג נצחון מוחץ להרצוג
למרות ההתקפות נגדו”

תוכן ההודעות האלה - המצויות בידי הנאשמים מזה זמן רב מאוד, עוד לצורך השימועים
שנערכו בשנת 2019 - מלמד כי העד ישועה התכתב עם מר הרצוג.

(ב) בדומה, הודעה אחרת שהעביר ישועה לאלקלעי ביום 29.8.15 חושפת פנייה של ח”כ
אופיר אקוניס ביחס לראיון שנתן לוואלה:

” מאקוניס
בוקר אור. נתתי למיה מנע ראיון מקיף בנושא רשות השידור. ידיעתך.
שבת”

(ג) ועוד הודעה בין אילן ישועה לאודי הירש מיום 8.1.15 חושפת פנייה של גבי גודי מוזס ניר
שלום לעד ישועה:

” גודי הודתה לי מכל הלב...שמחה מוקדמת או שאכן החלטת לא להעלות”

8. הנה אפוא שלוש דוגמאות של אנשי פוליטיקה או תקשורת, שהקשר שלהם לישועה עולה
בבירור מתוך חומר החקירה שהועבר לידי הנאשמים זה מכבר, ולמרות זאת, לא פנה איש
מן הנאשמים אל המשיבה, כדי לבקש אפשרות נוספת לחיפוש מושכל בטלפונים של
ישועה. בנסיבות אלה עצמן, אין מקום לטענה לפיה לא היה בידי הנאשמים ולו ”רמז” על
התקשרויות של אנשי פוליטיקה, תקשורת ומסחר עם ישועה (סעיף 19 לבקשה), כשם
שאין מקום לומר ש”לא ניתן היה לשער” (שם, סעיף 20) קיומם של קשרים שכאלה.
ההיפך הוא הנכון. בוודאי שניתן היה לשער כי קיימים קשרים שכאלה; וכעולה מן
הדוגמאות הספורות בלבד, שהובאו בסעיף 7 לעיל – בחומר החקירה מצויות אינדיקציות
לא מעטות אף לקיומם של קשרים מסוימים שכאלה.

9. ואם ישאל השואל, מדוע לא יזמו הרשויות עצמן לכתחילה עריכת חיפושים נוספים,
כמבוקש כעת על ידי הנאשמים, בעקבות גילוי מה שמכונה על ידיהם ”החומר החדש” –
תענה המאשימה, כי בהינתן חומר הראיות שהיה בידה, היא לא מצאה מקום לעשות כך,
כפי שיוסבר להלן.

10. בהתאם לחומר החקירה יש לא מעט עדים – בנוסף לעד ישועה - שמעידים על השפעה
דרמטית של מאות פניות מצדו של הנאשם 1 על אופן התנהלותה של מערכת האתר
וואלה. העדים מעידים על התנהלות ייחודית באתר וואלה בהקשר של הפניות מצד
הנאשם 1 דווקא. תמונה דומה עולה גם מעיון בהתכתבויות עצמן. כפי שהודגם לעיל,
חלק מהפניות של גורמים פוליטיים, אנשי תקשורת ואנשי עסקים לישועה בעניין סיקור
משתקף בפניותיו של ישועה למערכת האתר לצורך טיפול בפניות. אילו היו פניות רבות

של גורם מסוים, הדעת נותנת שאלה היו משתקפות בתכתובות של ישועה עם העורכים והכתבים - תכתובות, שהופקו כאמור במלואן. והנה, מתכתובות אלה ניכר היטב, שלא היה שום גורם, שנצפו בעניינו יותר מפניות בודדות בלבד של ישועה למערכת. לכן, הגם שעלה בחומר, שהיה קיים בידי רשויות האכיפה מלכתחילה ואף הועבר להגנה, כי ישועה נענה לעיתים לפניות של פוליטיקאי או של אדם אחר אליו, הרי שפניות אלה לא התקרבו – לא למסה הכבדה של הפניות מצדו של הנאשם 1, ובוודאי שלא להשפעתה של מסה זו על התנהלות האתר. בנסיבות אלה, לא מצאו הרשויות הצדקה לעיין בעצמן בכל התכתובות של ישועה עם כל פוליטיקאי, איש עסקים או איש תקשורת; ממילא אף לא היה מקום להעבירן לידי הנאשמים.

11. המאשימה תטען, כי בכך היא נהגה כראוי, ובהתאם לפסיקתו של בית המשפט העליון; שכן גם החיפוש והעיון של הרשויות עצמן במדיה דיגיטלית שנתפסת על ידיהם חייבים להיעשות בדחילו ורחימו, באופן מושכל, כדי למנוע פגיעת יתר בפרטיות המחזיקים במדיה וצדדים שלישיים. וכנטען לעיל, לו חלקו הנאשמים על שיקול דעתה של התביעה וסברו שיש צורך לערוך חיפושים מושכלים נוספים במדיה הדיגיטלית שנתפסה – עמדו לרשותם חודשים ארוכים כדי לעשות זאת.

12. אכן, יש להצר מאד על התקלה שקרתה, כאשר הועבר לנאשמים בטעות "החומר החדש", כשהוא טמון בתוך מדיה דיגיטלית. עם זאת, ברי מן האופן שבו ארעה התקלה ומן המקום בו נמצאו החומרים, שלא היתה כל כוונת "הסתרה" מצדה של המאשימה, כשם שלא היתה הימנעות מכוונת מהעברת חומר שנמצא כחומר רלוונטי לאישום.

13. וזהו טיבה של התקלה: בקובץ הדיגיטלי שהועבר לעיון הנאשמים הופיעו התכתובות של ישועה עם גורמים שונים שאותרו כגורמים רלוונטיים. התכתובות אלה סוננו מתוך כלל ההתכתובות של העד. בכל לשונית הוצגו רק ההתכתובות של ישועה עם הגורם הרלוונטי, ויתר ההתכתובות של ישועה נמחקו, מבלי שהרשויות עיינו בהן. באחת הלשוניות, הוצגו ההתכתובות של ישועה עם הגורם הרלוונטי, כפי שסוננו, אולם בטעות לא נמחקו יתר ההתכתובות שסוננו. כתוצאה מכך, באמצעות שימוש באחד ממאפייני תוכנת האקסל, ניתן היה לבטל את הסינון ולצפות בכלל ההתכתובות של ישועה. דומה, שזהו עוד קושי שעולה מן העיסוק המורכב במדיה דיגיטלית כ"חומר חקירה": עלולות לקרות טעויות קשות בשל לחיצה תמת לב על כפתור לא נכון. עם זאת, אין בה בתקלה זו, כדי להשליך אחורה ולהצביע על אופן סיווג בלתי הולם בידי הרשויות.

14. אפשר שכאשר גילתה המאשימה עצמה את הטעות, לפני חודשים ספורים, היה עליה לנהוג, כפי שנהגה בעניין **אולמרט** לעיל, ולעמוד על כך שיש להחזיר לידיה את החומר שנמסר בטעות. על כל פנים, בעת גילוי "החומר החדש" עברה עליו המאשימה באופן "רופף", כדי לעמוד על טיבו. עיון "רופף" זה חשף בפניה את העובדה שהחומר אינו מוכר לה עצמה, וממילא הוא אינו בגדר "חומר חקירה" שהועבר לידיה ולידי ההגנה; אלא לפנינו חומר שהשתרבב בטעות מתוך החומר שנאסף בידי רשויות החקירה לתוך מדיה

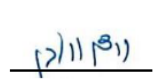

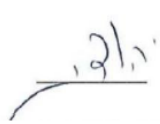
דיגיטלית שהועברה כ"חומר חקירה" הן לתביעה והן להגנה. בנסיבות אלה, נמנעה המאשימה – בהתאם להנחיותיה הפנימיות - מעיון בתכתובות שב"חומר החדש"; וממילא הן לא סווגו על ידה בהתאם למבחן הרלוונטיות.

15. העובדה שהסניגורים השכילו לעשות שימוש ב"חומר החדש" לצורך חקירתו הנגדית של ישועה אינה מפתיעה; ובוודאי שלא נובע ממנה, כי מתכונת החיפוש שנערכה על ידי רשויות החקירה בחומרים הדיגיטליים היתה שגויה. הדעת נותנת, שעשרות אלפי התכתבויות של עד עשויות לשמש כל סניגור במלאכה זו. יתר על כן, בשלב ההתחלתי, שבו מצוי המשפט שלפנינו, מידת הרלוונטיות של "החומר החדש" עשויה להיראות גבוהה, למרות שראיית כל התמונה בהמשך עשויה לשנות מידה זו.

16. עם זאת, לאחר גילוייה של הטעות, ולאחר שהשכילו הסניגורים לעשות שימוש ב"חומר החדש" בחקירתם הנגדית את ישועה – כבר פועלת המשיבה בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד המוסכמת, מיום 26.5.21. בהתאם להחלטה זו יועברו לידי הנאשמים כל תכתובות ישועה מן ה-i-message שלו, למעט חומרים חסויים וחומרים שיש בהם פגיעה בפרטיות; כך, בהתאם לאופן החיפוש השלילי, שנדחה כמוזכר לעיל בבית המשפט העליון בעניין **פישר**.

17. המאשימה תטען, כי מן האופן שבו הוכרע סיווג החומר שהועבר בטעות, אין ללמוד גזירה שווה לגבי אופן הסיווג של ההתכתבויות הנוספות של ישועה. ביחס לחומרים אלה, תטען המאשימה כי יש לנהוג בהתאם להלכת בית המשפט העליון, ולדחות את שיטת החיפוש השלילי.

18. בהתאם לכך, מציעה המאשימה את הצעתה המפורטת בסעיף ב. בפתח הדברים ביחס ליתר התכתובות של ישועה **באפליקציות האחרות**: רשויות החקירה תערוכנה חיפושים מושכלים נוספים בהתאם לאפשרויות חיפוש ולמילות חיפוש הסבות סביב מעורבותו של ישועה בסיקור, בתוכן ובעריכה של אתר וואלה, כאשר גם ההגנה תוכל לתרום את חלקה לאפשרויות סבירות שכאלה, בהתאם לפסיקה בעניין **פישר**. המאשימה תטען, כי הצעה זו היא מענה ראוי ביותר לבקשה בסעיף ב. שבפתח הדברים, וממילא גם לבקשה שבסעיף א.

אסף עיסוק	ניצן וולקן	אמיר טבנקין	יהודית תירוש-גרוס
סגן בפרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה)	סגנית בכירה א' בפרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה)	סגן מנהלת מחלקת ניירות ערך פרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה)	מנהלת מחלקת ניירות ערך פרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה)

יום שני, כ"ז סיון תשפ"א, 7 יוני 2021